

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#01 — Februar 2015

Trøst og hjælp

S.06

Salmebogen er et skatkammer for de
kæmpende, tvivlende og sørgende.

INDHOLD

S. 03 — Økonomi

S. 04 — Hjerteblood for ydre mission

S. 05 — Fra bachelor i teologi til hebraisklærer i Madagaskar

S. 06 — Salmebogen til trøst og hjælp

S. 08 — Små salte revolutioner

S. 10 — Skal jeg vogte min bror?

S. 12 — Tjen Gud – også med forstanden

S. 16 — Hvorfra han skal komme at dømme levende og døde

Månedens citat

”I en tid hvor bedraget er altomfattende, er det at sige sandheden en revolutionær handling.

George Orwell

DBI—POSTEN

Redaktion —

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Christian H. Jensen
Stud.theol. Bergur Johannesen
Stud.theol. Filip M. Bak
Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —

Chr Rahbek Olsen

Tryk —
Øko-Tryk

DBI / DANSK BIBELINSTITUT

Leifsgade 33, 6.
2300 København S
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Morten Kock Møller

OVERVÆLDENDE OPBAKNING!

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

Det har været aldeles overvældende og hjertevarmende at mærke den praktiske, åndelige og økonomiske opbakning, vi har fået i 2014 fra vores venner.

For et år siden tænkte vi bekymrede tanker om 2014. Det var ikke let at forestille sig, hvordan vi både skulle kunne flytte en institution og indsamle halvanden million - ekstra.

Nu – et år efter – er vi takket være Gud og vores venner kommet umådeligt langt, selvom vi ikke kom helt i hus. Vi har i 2014 mærket Guds godhed og jeres opbakning, og det siger vi hjertelig tak for!

GENERØSE GAVER

Efter en fantastisk slutspurt i december kan vi nu glæde os over, at vi fik 6,5 mio. kr. ind i gaver til DBIs drift. Dertil skal lægges de 986.767 kr. som vi fik ind i flytteindsamlingen, og som rakte til at dække vores ekstra udgifter til flytning, renovering og indretning. Sammenlagt giver det ca. 7,5 mio. kr. – en ekstraordinær håndsækning i et ekstraordinært år!

ET NÅDIGT UNDERSKUD

Vi var noget beklemte ved økonomien i november og december måned, for det tegnede umiddelbart til et stort underskud for 2014. Vi har ikke endnu et færdigt revideret regnskab at fremvise, og der kan stadig komme enkelte justeringer. Men vi har regnet på tallene, og alt tyder på, at vi kan nøjes med et underskud på omkring 170.000 kr. Det er vi umådeligt lettede over.

Når underskuddet ikke ser ud til at blive større skyldes det især, at DBIs venner har givet en ekstra stor gave i december. Dertil kommer en række besparelser på udgiftssiden. Fx blev vores udgifter til bacheloruddannelsen mindre end beregnet, godt hjulpet på vej af en (for os) gunstig kurs på den norske krone. Rejsseudgifterne blev også mindre, hvilket ikke mindst skyldes, at vi nu holder flere møder via Skype – noget vi gerne vil satse endnu mere på i 2015.

ET NYT ÅR – DEN SAMME OPGAVE

Vi står foran endnu et års arbejde på DBI. Vi glæder os dagligt over det dybt meningsfulde i at kunne fylde gedigen og velfunderet bibeltro undervisning i de studerendes hoveder og hjerter. Også 2015 bliver en økonomisk udfordring, men vi arbejder videre i tillid til Gud og vores venner.

”Tak Herren, for han er god, hans trofasthed varer til evig tid.” (SL 118,1)

HJERTEBLOD FOR YDRE MISSION

Af rektor Børge Haahr Andersen

DBIs missionslærer Kristian Mogensen fylder 60 år. Vi fejrer det 2. februar kl. 17.00.

Det stod ikke skrevet over hans vugge, at hele hans arbejdsliv skulle komme til at handle om mission. Kristian voksede op på en gård i Vestjylland, lærte at malke en ko og pløje en mark og skulle være landmand. Men han lærte tidligt, at når Gud elsker alle mennesker, så må alle, også ukendte folkeslag, høre evangeliet. Derfor skiftede han spor, tog på LMs Missionsskole og rejste i august 1983 sammen med sin Merete til Etiopien.

Dette land skulle i tolv år blive hans arbejdsplads og andet hjemland for familien, de efterhånden fire børn, samt et gravsted for det spædbarn, de mistede. Kristian og hans familie fik lov at være med til at udbrede evangeliet med mund og hænder og tjene en ny og voksende

kirke, Mekane Jesus kirken, i pionermission, som underviser og forkynner og evangelist, med praktisk og håndgribelig hjælp til en meget fattig befolkning og under til tider vanskelige politiske vilkår. Tilbage i Danmark videreuddannede han sig til underviser og senere leder af LMs missions-skole og var med til at uddanne nye missionærer med bibelundervisning og praktisk erfaring. Men vilkårene ændrede sig, og de unge kirker efterlyste nu missionærer, der kunne undervise i de voksende kirker. Hjemvendte missionærer havde også brug for papir på deres uddannelse for at kunne få arbejde.

KOM TIL DBI I 2006

Dette førte til den tunge beslutning, at LMs missionsskole måtte nedlægges pga. mangel på studenter. LM og DBI gik sammen om at videreføre skolen som en del af DBIs virksomhed. Kristian blev en vigtig brik, idet han med økonomisk støtte fra LM i 2006 blev ansat som DBIs lærer i praktiske missionsfag. Det har han været siden, og han har med sin personlighed og sit hjerteblod for ydre mission præget undervisning, studentermiljø og fællesskab på DBI.

Det andet fædreland er ikke blevet glemt. To gange har Kristian været et par måneder i Hawasa i Etiopien og undervist på Tabor Evangelical College. Derfor har DBI også valgt at markere 60 års fødselsdagen med et foredrag ved en tidligere Etiopien-missionær: Fjellhaugs fhv. rektor, Hans Aage Gravaas vil den 2. februar kl. 17-18.00 holde et foredrag om *Evangeliet uden grænser*. Bagefter er der etiopisk servering for familie, venner, studenter og alle andre, der gerne vil hilse på fødselaren. Se www.dbi.edu

Fra bachelor i teologi til hebraisklærer i Madagaskar

Af Christian Højgaard Jensen, stud.theol.

En stor drøm gik i opfyldelse, da jeg steg ud af flyveren i det varme Madagaskar. Jeg skulle prøve at være hebraisklærer og opleve et afrikansk universitet indefra.

Som nybagt bachelor i teologi og mission blev jeg udsendt af Danmission for at undervise på Madagaskars lutherske universitet, SALT. Et universitet, som DBI har et nært forhold til, fordi GT-lærerne Jens Bruun Kofoed og Nicolai Winther-Nielsen tidligere har undervist der.

At undervise i hebraisk var fantastisk. Mit skoleskema var simpelt, for jeg underviste 10 timer om ugen, og resten af tiden havde jeg til selv at blive bedre til hebraisk. Det er ikke tit, man har så god tid til personligt bibelstudium.

TANKPASSER ELLER ENGAGERENDE LÆRING

Det var med en del nervøsitet, at jeg startede min undervisning. Hvordan ville det gå at skulle omsætte noget, jeg selv havde lært blot et par år før, til brugbar undervisning for mine studenter?

En konkret udfordring var at gøre op med den traditionelle læringsmetode, hvor eleverne blot skriver ned, hvad læreren siger – tankpasser-modellen. Alle hebraiskstuderende ved, at man selv bliver nødt til at arbejde med teksten.

Mit redskab til at udvikle en engagerende undervisning var at bruge computerprogrammet PLOT-Learner, som Nicolai Winther-Nielsen står bag. Med det program havde alle studerende en digital bibeltekst på hebraisk og kunne lave et væld af forskellige grammatiske øvelser på deres egen computer.

Det akademiske og den personlige tro må gå hånd i hånd, skriver Christian Højgaard.

Netop dette arbejde var en konkret forlængelse af Global Learning Initiative, som vi lancerede i sommer for at støtte op om computerbaseret læring i hele verden. SALT bekræftede os i, at selv i fattige lande er computerbaseret undervisning vejen frem.

TEOLOGI ER GUDSTJENESTE

Måske er SALT det bedste sted at starte ud som lærer. Alle studerende og lærere var utroligt positive over for mig og gode til at tage imod mig. Og så oplevede jeg et trygt miljø.

Også på SALT var den personlige tro nemlig afgørende for de studerende, og vi bad altid en bøn før og efter timen. Hebraisk handlede ikke bare om at lære en bøvlet grammatik, men om at dygtiggøre sig i at læse Guds åbenbaring til os. For mig blev det en påmindelse om aldrig at tage troen for givet, når vi fordyber os fagligt. Det akademiske og den personlige tro må gå hånd i hånd.

Salmebogen til trøst og hjælp

Rektor Børge Haahr Andersen, Dansk Bibel-Institut

Med årene er der en række kærnesalmer, der er gået mig i blodet.

FOTO: FLICKR

Som barn og teenager var salmebogen lidt af en prøvelse. Nok havde jeg lært de første 50 salmer udenad i skolen. Men tempoet, længden og min mangel på musikalitet gav mig samme oplevelse som at se en film i slowmotion. I dag kan jeg ikke overleve en påske uden *Hil dig frelser og forsoner*, en Alle Helgen uden *Den store hvide flok*, en advent uden *Blomstre som en rosengård* eller en pinse uden *I al sin glans nu stråler solen*. Salmebogen dækker alle årstider, alle højtider, hele frelseshistorien og alle livssituationer. Jeg nyder også at supplere tyngden og bredden i Salmebogen med sange fra *Fællessang* og *Sange og Salmer*. Men for mig er de et supplement og aldrig en erstatning.

Mange kærnesalmer formidler evangeliets trøst til den kæmpende og tvivlende, fx *Ængstede hjerte op af din smerte*. Andre formidler trøst i modgang, sygdom, sorg, lidelse og i mødet med døden. Her øses af hele troskærens rigdom: Jesus som vores bror, forbeder og medlider, håbet om den kommende verden og bønner som hjælpeløshedens sprog mv. Et overset emne i Salmebogen er den trøst og hjælp, der ligger i det, man med et gammelt ord kalder Guds forsyn, altså Guds styre af universet, historien og den enkelte troendes liv i syndefaldets verden. Herom handler resten af artiklen.

HAN, SOM HAR SKABT OG STYRER ALT

I reformationens første årti var det ikke ualmindeligt, at de evangeliske blev nedkæmpet med rå magt. Dette farvede Luthers salmedigtning i de år. Luthers pointe var en ukuelig tiltro til, at Gud ville vogte og bevare ham fra al fare – eller vise sin omsorg, skjult under trængsler, sådan at Guds vej gik *gennem* lidelse og død til evigt liv. Luther troede på, at han først ville dø i Guds time: *Jeg lever, til Herren mig kalder* (543,1). Måske lader Gud fjenderne tage vort liv, *gods, ære, barn og vov* (336,4), men de kan dog ikke tage de egentlige værdier fra ham. Gud er hans *faste borg*.

Paul Gerhard (1607-1676) skrev salmerne *Befal du dine veje* (36), og *Min Gud befaler jeg min vej* (37) i skyggen af 30-årskrigen i en meget ulykkelig tid af Nordeuropas historie, og i skyggen af tragiske dødsfald og personlige tab i familien. Med det beskyttede liv, jeg selv har levet, vil jeg næppe føle mandat til at sige det så tilspidset, som Gerhard gør det. Men Gerhard klynger sig til

Guds faderomsorg, selv om den er skjult under kors og lidelser: *Så kast da al din smerte på Herrens stærke magt* (36,6) og (...) *slår han end med tunge slag, så er han dog min Fader* (37,1).

Kingo (1634-1703) taler i salmen *Sorrig og glæde* (46) sådan om livets skiftende vilkår, at den kan bruges både til bryllup og begravelse. *Hans konklusion og bøn er: Lad da min lod og min lykke kun falde, hvordan min Gud og min Herre han vil*.

NÅR HJERTET SIDDER MEST BEKLEMT

Springer vi frem til pietismen og H. A. Brorson (1694-1764), har vi en salme, som direkte tager temaet Guds forsyn op: *O Gud fornuften fatter ej dit forsyns skjulte nåde* (19). Brorson berører en række steder, at Guds styre og ledelse kan synes komplet meningsløs og uforståelig. Men troen hviler næsten trodsigt i den skjulte sandhed, at Guds vej er god og til bedste for os, uanset hvor tungt den tager sig ud: *Når hjertet sidder mest beklemmt, da bliver glædens harpe stemt, så den kan bedre klinge* (109,6).

Også vækkelsesårhundredets store salmedigter, N.F.S. Grundtvig (1783-1872) betoner Guds forsyn. I julesalmen *Løvet være du Jesus Krist* sammenfattes julens under: *Han, som har skabt og styrer alt, blev dog på skød barnlille kaldt* (108). Grundtvig har et særligt eftertryk på første trosartikel og betoner, at Gud er skaberen, oprettholderen og den, der styrer alle ting i syndefaldets verden: *Og når alverden kaster lod om ære, liv og gods, udfaldet står dog i Guds hånd, hans engle står derfor* (656,7).

De fleste nyere sange og salmer betoner i højere grad lidelsens uforståelighed, Jesu som den, der solidariserer sig med den lidende, og klagen og vreden som en sund og naturlig menneskelig reaktion. Disse temaer er også bibelske og skal have deres naturlige plads i sjælesorg og forkyndelse. Men Guds forsyn og styre af alle ting som en trøst og et hvilepunkt for den lidende er blevet glemt eller nedtonet. Derfor er det godt, vi har Salmebogen til at minde os om det.

En mere udførlig gennemgang af dette emne findes i artiklen: *Guds forsyn – et forsømt tema i sjælesorg og forkyndelse ved dødsfald og begravelser* i særnummeret af tidsskriftet Theofilos, som indeholder andre faglige artikler om emnet. Theofilos kan bestilles på DBI til 200,00 kr.

Små salte revolutioner

Af Manuel Vigilius, Global Media Relations Manager,
ISS og prædikant i KøbenhavnerKirken

“I en tid hvor bedraget er altomfattende, er det
at sige sandheden en revolutionær handling.”

George Orwell, forfatter til bl.a. bogen 1984

At være 'sandheden tro i kærlighed', som Paulus skriver om i Efeserbrevet 4,15, er ofte blevet stillet op som en modsætning eller spænding: På den ene side at sige sandheden – på den anden side at være kærlig. Det er en falsk modsætning.

DER ER EN SAMMENHÆNG

Selvfølgelig er det ikke alle sandheder, der skal siges. Naturligvis kan man komme til at sige gode sandheder uden kærlig hensigt eller situationsfornemmelse. Men ret forstået er der ingen modsætning mellem at sige Sandheden og at vise kærlighed. Der er en dyb indre sammenhæng.

LIGEGYLDIGHED OG MISFORSTÅET TOLERANCE

Ingen viser det bedre end Jesus. Ingen satte som han fingeren på det ømme punkt – i kulturen, religionen og det enkelte menneskes liv – og pe-

gede samtidig på udvejen, løsningen, befrielsen. På Vejen, Livet og den Sandhed, som kan gøre mennesker frie.

Det blev ikke altid *opfattet* som kærlighed af dem, som hørte på det. Det gør det heller ikke i dag, hvor åndeligt selvbedrag og moralske bortforklaringer er blevet dagens orden. Hvor ligegyldigheden over for hinanden fremturer under dække af 'tolerance': Hvem ved, hvad der er sandt og falsk, rigtigt eller forkert? Så gør du bare, hvad du lyster ...

SANDHEDENS SALT

Det holder mange af os, der kalder os kristne, tilbage. Bl.a. fordi vi lider af en form for 'hensynsbetændelse'. Hvis jeg siger sådan, kan den og den blive stødt, og hvis jeg siger sådan, så kan den og den misforstå det, og ... så videre. For det at være kristen handler vel først og fremmest om ikke at gøre eller sige noget, som kan såre andre?

Jeg ved ikke, hvor vi har hentet den forestilling

fra. Bibelen er det i hvert fald ikke.

Skræmt af skrækeksempler fra fortiden og af films og bøgers fremstilling af småtskårne fordømmende konservative kristne er det, som om vi blevet bange for vores egen skygge. Så vi tier – og tror os dermed meget hensynsfulde og kærlige.

Men vi har brug for Sandheden – og *de* har brug for sandheden. Sandhedens salt, som svider, men også krydrer, opvikler og renser.

- På arbejdspladsen, skolen, gymnasiet og universitetet.
- I avisen, på Facebook og Twitter.
- I legestuen, omklædningsrummet, og i haven over grillen og den kolde øl.

VI HAR BRUG FOR EN REVOLUTION

Ikke uden den indlevelse, situationsfornemmelse, omsorg og kærlige opmærksomhed, som vander og gøder og forbereder hjertejorden for sandhedens frø.

Ikke for at gøre os retfærdige eller gode eller elskede af Gud – det er vi allerede i Kristus!

Og ikke fordi vores argumenter eller ordvalg kan flytte et eneste menneske over i lyset og livet.

Men fordi vores næste, nabo, ven og familie har brug for den revolution, som Sandheden bærer i sig som en eksplosiv kim.

Stol på sandhedens kraft. Stol på Jesus. Som spejdermottoet lyder: Ret ryggen, og tal sandhed!

Sig sandheden – i kærlighed

Skal jeg vogte min bror? Sådan spurgte Kain, da Herren krævede ham til regnskab for, at han havde slået Abel ihjel (1 MOS 4,9). C. O. Rosenius har skrevet en stærk artikel om det spørgsmål og konkluderer: Ja, du skal vogte din bror! Og det er sandt: Vi er sat til at tjene hinanden, også i det kristne fællesskab.

HVORDAN SKAL DETTE SÅ UDMØNTES?
Her vil jeg blot pege på én side af sagen, nemlig

den som Hebræerbrevet betoner så stærkt. Jeg tænker på ordene om at ”give agt på hinanden, så vi tilskynder hinanden til kærlighed og gode gerninger” (10,24). Og: ”forman hinanden hver dag” (3,13). Giv agt på hinanden! Tilskynd hinanden! Forman hinanden! Det sidste er ikke den udskældte løftede pegefing, men noget uhyre positivt, nemlig at trøste, opmuntre og lægge indtrængende på sinde.

HAR VI BRUG FOR DET I DAG?

Jeg tror, vi har særdeles meget brug for det. Jeg har i hvert fald. Hvorfor? ”For at ingen af jer skal blive forhærdet ved syndens bedrag,” fortsætter forfatteren (3,13)! Sagen er den, at det at blive forhærdet ved syndens bedrag er en aktuel trussel mod os alle. Satan, verden og vores eget kød udgør magter, der vil hindre os i at vinde frelsens uvisnelige sejrskrans.

Derfor har du og jeg i høj grad brug for, at vores medkristne giver agt på, hvordan det går os i troens kamp; at de tilskynder os til kærlighed og gode gerninger, og at de trøster, opmuntrer og lægger os Guds ords tale indtrængende på sinde. Ikke bare i ny og næ, men, som der står: hver dag og det ”så meget mere, som I ser, at dagen nærmer sig” (10,25).

MEGET STÅR PÅ SPIL

De nytestamentlige breve er selv stærke vidnesbyrd om, hvordan vi kan og skal formane hinanden. Der skrives ting uden personsanseelse, nogle gange meget direkte til eller om bestemte personer med navns nævnelse! Det må i første omgang have gjort ondt, måske også gjort folk rasende. Men det må ikke hindre os i at give agt på hinanden, tilskynde hinanden og formane hinanden.

Jeg skal gerne vedgå af egen erfaring, at det ikke er rart at få at vide af en kristen broder, at ”Satan begærer din sjæl.” ”At Herren vil frelse dig fra din selvsikkerhed og selvretfærdighed.” Eller at ”det, du dér går så meget op i, er blevet din afgud.” Men det kan altså være nødvendigt med så direkte tale. For hvad er alternativet? At man fortsætter derudad, uanfægtet, selvsikker og stolt for så en dag at blive afsløret i evigheds lys som en af de mange, der var sporet af fra Guds vej? Det er den store risiko. For ”En vej kan forekomme en mand rigtig og dog ende med at føre til døden.” (ORDSP 14,12). Der står for meget på spil til, at vi kan holde god mine til slet spil.

ET BÅDE-OG

Det forekommer mig, at vi på dette område har en hel del at indhente i vor tids kristne fællesskaber. Ikke sådan at forstå, at vi emsigt og bedrevende skal falde over hinanden eller søge at spænde vores egne private kæpheste for andres vogn. Nej, det gælder om at vi, som Paulus skri-

ver, skal være ”sandheden tro i kærlighed” (EF 4,15) i vores omgang med hinanden. Det er et både-og. Hvis vi alene er optaget af at sige sandheden (uden kærlighed), så opstår der blot strid og spektakel, og det fører ikke til noget godt. Og hvis vi alene satser på at vise kærlighed (uden sandheden), bliver det hele noget la-la. Det gælder om at vægtlægge begge dele.

” Der står for meget på spil til, at vi kan holde god mine til slet spil.

HENSYN TIL SJÆLENE'S SALIGHED

Jeg synes, det er tankevækkende, at når reformatorerne i sin tid skulle begrunde store og vidtrækkende beslutninger, så er der en bestemt begrundelse, der går igen, nemlig at ”det er nødvendigt for sjælenes saligheds skyld”.

Alle hensyn måtte vige for hensynet til sjælenes salighed – selv loyaliteten over for selveste paven i Rom. Hensynet til sjælenes salighed gik således ikke alene forud for hensynet til personlige venskaber, karriere og den ydre kirkelige enhed og fred, men også forud for hensynet til reformatorernes eget liv.

Sådan er det netop ifølge Ny Testamente. Vi ”skylder ... at sætte livet til for brødrene” (1 JOH 3,16). Det gælder ikke alene præster og prædikanter, men alle kristne. Når selv livet ikke må være os for kært, når det gælder vore medkristnes evige vé og vel, så er der meget andet, som heller ikke må få lov til at hindre os i at hjælpe hinanden fremover på livets vej.

”Mine brødre, hvis en af jer forvilder sig bort fra sandheden, og en anden får ham til at vende om, skal han vide, at den, der får en synder til at vende om fra den vildfarelse, han lever i, frelser hans sjæl fra døden og skjuler mange synder” (JAK 5,19-20). Så meget står der på spil. Om jeg dog bare kunne være sandheden tro i kærlighed!

TJEN GUD – OGSÅ MED FORSTANDEN

Af Jakob Olsen, adjunkt på DBI i systematisk teologi., PhD

Vi lever i en kultur, hvor det manuelle arbejde er mindre udbredt end tidligere.

I Bibelen er der en helhedsforståelse af mennesket. Mennesket som skabt af Gud med alt, hvad det indebærer, er godt. Det involverer krop, følelser, fantasi, tanke og samvittighed. Denne helhedsforståelse kommer til udtryk flere steder, fx i Gammel Testamente, når det siges, at du skal ”elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke” (5 MOS 6,5). Det er hele mennesket, der kaldes ind i tjenesten for Gud, og det er hele mennesket, der kan tjene Gud. Alt, hvad mennesket er, kan blive til gudstjeneste.

FORNYELSE AF SINDET

Samtidig gælder det, at synden, som er imod Gud, påvirker hele mennesket, så alle aspekter af det at være menneske, er præget af synden (EF 2,1-3). Men tanken er ikke, at vi skal forblive der, i det ødelagte, at det skal være overskriften over vores liv. Der er noget andet, der får lov at bestemme, hvilket kommer til udtryk i Paulus formaning om, at I skal ”bringe jeres legemer som et levende og helligt offer, der er Gud til behag – det skal være jeres åndelige gudstjeneste. Og tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ved at sindet fornyes, så I kan skønne, hvad der er Guds vilje” (ROM 12,1-2).

Krop og sind bliver her nævnt som noget, der kan være Gud til behag og tjene ham. Sindet må fornys, forstanden bliver kaldet til at tjene Gud. Den tjeneste er vigtig, for hvis ikke vi tænker ret, vil det med tiden præge vores måde at leve på. Hvis alene det ydre tjener Gud, men det indre er et andet sted, er der gået noget galt.

TJEN MED FORSTANDEN

Denne tjeneste af Gud med forstanden har alle dage været vigtig. Vi møder det i Bibelen, i den tidlige kirke og videre frem til vores tid. I slutningen af Apostlenes Gerninger kan vi læse, at Paulus var to år i Rom, hvor han underviste om troen. I sine breve og i sin undervisning forholdt han sig til de indvendinger, han mødte. I den tidlige kirke opstod læringscentre for de kristne, hvor de undervistes, hvor ”sindet fornyes”. Kaldet til at leve ret, er et kald til at ”skønne, hvad der er Guds vilje” midt i en sammenhæng, som tænker og lever ganske anderledes.

Det kald er ikke mindre i dag. Vi er kaldet til at tjene Gud med forstanden. Det er klart, at hvis

vi tror, at det kun er sindet og ikke kroppen, vi kan tjene Gud med, misforstår vi os selv og vores kald. Men en besindelse på intellektets tjeneste kan være lige så vigtig, fordi vi lever i en kultur, hvor det manuelle arbejde er mindre udbredt end tidligere.

En har sagt, at for 100 år siden var der 100 gange så mange landmænd som mennesker med den højeste akademiske grad, mens det i dag er lige omvendt. Mange af dem, der sidder på kirkebænke, er også engageret i bogligt arbejde eller er forskere i større eller mindre grad. Kaldet til dem, som til alle andre, er at tjene Gud med alt, hvad de er og gør.

REFLEKTÉR OVER TRO OG FAG

Sjælen skal frelses, men det skal sindet også i den forstand, at der skal tænkes gudeligt, kristeligt, evangelisk. Hvis evangeliet om det Gud har gjort i Jesus rammer et menneske, men budskabet ingen forbindelse får med, hvad man ellers tænker om verden, så er der et problem og troen står i fare for at dø ud. Hvis troen bliver lige så uvirkelig og virkelighedstjævn som tanken om, at jorden er flad, så er der risiko for, at troen mister virkelighed, betydning og kraft.

Der er her et arbejde, der må gøres, et tankens arbejde. Den kristne kirke i Danmark er kaldet til at gå ind i den opgave. Alle, som arbejder med forskning, må reflektere over sammenhængen mellem deres tro og deres fag, mellem kirke og samfund. Ikke dermed sagt, at man skal kunne svare på alt (JF ROM 11,33), men der er ingen dele af livet, man kan være ligeglad med uden at stå i fare for at miste troen.

Og ikke bare det. Det er ikke alene en kamp for vores egen tro, det handler om, men hvis vi ønsker at nå andre med budskabet, må vi også hjælpe dem ind i en fornyelse af sindet. Hvis budskabet kun kan synes relevant søndag morgen, men ikke mandag eftermiddag, når man sidder i samtalerne, ved bøgerne, i forskningen, midt i den daglige formidling, er der noget galt.

Dette kald til at reflektere over sammenhængen mellem kristen tro og den tid, der er vores, er et kald til hele kirken. Det er klart, at der er nogle, der på en særlig måde har fået den opgave, men det er et arbejde, der har betydning for hele kirken – og reelt også for kultur og samfund.

Bliv studerende for en dag

Kom og vær med til undervisningen
d. 9. marts fra kl. 9 – 16 på DBI.

Overvejer du at læse teologi, eller vil du bare gerne snuse til de fag, man kan tage som enkeltfag, så kom og vær med d. 9. marts. Bliv udfordret af undervis-

ningen og oplev hyggen og atmosfæren i kaffestuen! Der er undervisning fra 9-12 og 13-15. Derefter er der kaffe, hygge og information om studiet.

VELKOMMEN PÅ DBI, LEIFSGADE 33, 6. SAL D. 9. MARTS.

Oplev foråret i Israel

Rundrejse

Oplev mange af de klassiske seværdigheder i Israel.

Dato: 4. - 14. marts

Rejseledere: Gert Nicolajsen, Vorgod og Simon Møller Olesen Borris

Påskerundrejse

Følg Jesu sidste uge på en helt unik og nærværende måde.

Dato: 29. marts - 6. april

Rejseledere: Anja og Thomas Enevoldsen, Holstebro

Bestil nyt katalog på
7592 2022
fxr@felixrejser.dk
eller læs mere på:

**felix
rejser.dk**

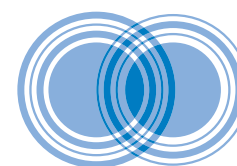

**Frederiksborg
Apotek**

v/ apoteker Troels Ingemann

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Telefon 48265600

APOTEKET HAR DØGNVAGT

ProcessManager

ISO 9001 & 14001
ISO 9001 PÅ KUN 3 MÅNEDER

ISO 9001 & 14001

Certificeringer er en vigtig konkurrenceparameter. Det signalerer at din virksomhed er professionel og har styr på tingene. Det stiller dig stærkere i udbud og nogle gange er det simpelthen en betingelse for at være leverandør til store danske og internationale virksomheder. Med ProcessManager kan en certificering opnås på kun 3 måneder og vedligeholdelsen er minimal.

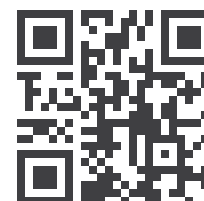
Videndeling og Best Practice

Med ProcessManager fastholdes virksomhedens processer, procedurer og instruktioner på en enkel og visuel måde. Nye medarbejdere kan på få timer forstå hvordan hele virksomheden fungerer, og kan i detaljer sætte sig ind i eget område. Og erfarne medarbejdere kan bygge videre på kollegaers arbejde i stedet for at opfinde den dybe tallerken igen.

Reference udpluk:

Private: AlfaLaval, Cirque, ICM*ArSiMa, KurerXperten, Krüger, Luthersk Mission, Polaroil, Veolia Waters.

Kommuner: Gentofte, Lyngby-Taarbæk, Næstved.

ProcessManager ApS | Hovmarksvej 68 | DK-2920 Charlottenlund | T: +45 40 84 44 41
M: kim.hjermind@process-manager.dk | W: www.process-manager.dk

POST

PP

DANMARK

Magasinpost – MMP
ID-nr. 42472

S. 16 — Aktuell kommentar

DBI—POSTEN

#01 — Februar 2015

Hvorfra han skal komme at dømme levende og døde

Af phd.-studerende Christian S. Holmgaard

Dommen er ikke en behagelig del af vores
trosbekendelse, men den er nødvendig.

Jeg blev for nylig spurgt om, hvad jeg så som den største fare for kirken i Danmark. Det er et svært spørgsmål, men mit umiddelbare svar er, at vi står i fare for at glemme talen om Guds dom og vrede over synd i vores menigheder. Ikke fordi vi ikke tror det, men fordi vi ikke taler om det; fordi vi synes, det er ubehageligt, eller fordi vi ikke ved, hvordan vi skal tale om det.

Denne fare er ikke ny, det var Satans første løgn: "Vist skal I ikke dø." (1 MOS 3,4). Ikke desto mindre er den altid aktuell. Spørgsmålene er mange både fra et teologisk perspektiv, men i høj grad også fra et personligt perspektiv, fordi det vedrører mennesker tæt på os, som ikke har taget imod evangeliet.

Hvis vi fortier talen om Guds dom, mister vi noget afgørende. Uden dommen må vi acceptere, at Gud er ligeglad med ondskaben i verden og dermed uden håb for den lidende og undertrykte. Uden Guds dom og vrede over synden bliver Jesu død på korset uforståelig, og det leder ofte til en forkyndelse, hvor Jesu død ikke længere er absolut nødvendig for frelse. Vi risikerer, at evangeliet bliver en god historie med et moralsk eller terapeutisk sigte.

Vi skal ikke true hinanden med dom, men derimod gennemtænke, hvordan vi kan tale sandt om den Gud, vi møder i Bibelen. Det bringer både alvor og glæde ind i vores liv. Alvor, fordi Gud en dag vil dømme verden. Glæde, fordi Gud har sendt sin søn til verden for at frelse os fra dommen (JOH 3,16-21).

Tak for

At Jesus opstod,
og derfor skal vi opstå
Forbøn og gaver
Engagerede studerende

Bed om

SU til de studerende
Dagligt brød til DBI
Bibeltroskab